

LA CRITICA HA DIT

* Figures de calidoscopi (1989)

De repente algúien te susurra el nombre de un desconocido y pregunta si has leído su libro y qué opinas del mismo. Así y casi nunca de otra manera suelen fraguarse los auténticos prestigios literarios. Por este sistema el lector descubre la existencia de obras de calidad que llegan al éxito -si lo alcanzan-, no a través de parafernalias publicitarias sino por el camino infinitamente más eficaz de la recomendación personal. Dado que no median intereses de signo extraliterario, hay que prestar atención al mensaje con la certeza poco menos que absoluta de no salir defraudado.

El nombre del último escritor desconocido del que tengo noticia es Ramon Solsona. La obra, una novela con el título de Figures de calidoscopi. (...) Es, al menos entre nosotros, un raro ejemplo de novela construída con el aplomo y el viejo oficio artesanal de los grandes arquitectos renacentistas.

Robert Saladrigas. LA VANGUARDIA 9-VI-89

. A Figures de calidoscopi, tot comença a tenir sentit tan aviat com ens adonem que el món representat ha estat deliberadament esquarтерat i fet a trossos. Són set els trossos del cas, cosa que vol dir que, de fet, els mons representats són set de diferents, de la mateixa manera que són set personatges diferents les figures que en cadascun d'aquests set mons ocupen el lloc d'Isabel Corbella, l'única protagonista de tota la novel.la. (...)

L'esquarтерament del món representat i la fragmentació consegüent de la consciència (i part de la memòria) de la protagonista única de la novel.la de Ramon Solsona són, doncs, només un aspecte de la seva estructura. L'altre aspecte que és a la base de la seva unitat, és la coherència interna de cada especificació singular del seu sèptuple discurs narratiu, que és d'on l'instint fabulador treu totes les raons que té per acabar triomfant.

Joan Ferraté. EL PAIS 11-V-89

* Llibreta de vacances (1991)

Per a un hipocondríac supersticiós llegir en paper lliure d'àcid el relat del propi assassinat i del subsegüent funeral deu ser una experiència colpidora. (...)

Solsona aquí actua com un mag que no solament fa riure, sinó que ensenya els trucs, aparentment, i s'amaga, alhora, l'as definitiu sota la màniga. Es un houdini que es deslliga de les cordes sense que el públic pugui fer altra cosa que testimoniar l'abans i el després de l'engany.

Josep Maria Fonolleras. EL PAIS 24-X-91

Deuen ser manies meves però els quaderns de vacances són uns perversos invents que, amb la coartada de la cosa lúdica, no tenen altre objectiu que martiritzar els estudiants durant l'estiu a base d'experiències tan excitants com obrir en canal una sardina i fer un dibuix de l'espectacle, empastifar una maleta amb trenta varietats de plantes autòctones o empenyar els botiguers del poble amb enquestes per a la classe de socials. Amb totes aquestes premisses calia esperar que en la Llibreta de vacances que Ramon Solsona ens ha preparat s'hi combinarien la diversió i la qualitat. (...)

Llibreta de vacances el componen onze contes breus i es clou amb un apèndix en forma de guia de lectura i comentari de textos de cada un dels relats on s'intenta explicitar el distanciament de l'autor envers la seva pròpia obra. Un recurs sens dubte original i simpàtic però que no aporta res de nou al conjunt del llibre, tret d'una mica de conya que sempre va bé. (...)

Tot plegat, doncs, deixa un regust entre l'agre i el dolç que no és el que continuo creient que cal demanar a un llibre de Ramon Solsona. Potser és que, en el fons, aquesta Llibreta de vacances és més coherent del que sembla a primera vista i es tracta, senzillament, d'això, d'un grapat d'exercicis per treure's de sobre la mandra i mirar de no perdre el ritme entre curs i curs. si la cosa va per aquí l'únic que cal és desitjar que s'acabi l'estiu i que ben aviat puguem celebrar un nou pas endavant en el camí de Solsona cap a la seva definitiva graduació.

Joan Josep Isern AVUI 19-X-91

* Les hores detingudes (1993)

Una de les habilitats del bon novel·lista és saber contar-nos un esdeveniment des de dins i des de fora. A Les hores detingudes, Ramon Solsona fa gairebé un tour de force per demostrar com és d'important dominar i fer versemblant la psicologia dels personatges per saber explicar una situació per dins. (...) El gran reeiximent de Les hores detingudes de Ramon Solsona és que, tot i advertir-nos, d'ençà de les primeres planes, que no hi ha màgia ni final sobtat, ens fa llegir fins al final apel·lant a la nostra compassió humana de voler saber com se'n surt, d'aquest parany tràgic i vulgar de la vida, un personatge igual que la majoria de nosaltres. Potser allò que ens sobta és, justament, que faci prova de tant de sentit comú i d'intel·ligència.

Francesc Parcerisas EL PAIS 6-I-94

BIBLIOGRAFIA

NARRATIVA

- Figures de calidoscopi. Quaderns Crema. Barcelona, 1989
- Llibreta de vacances. Quaderns Crema. Barcelona, 1991
- Les hores detingudes. Quaderns Crema. Barcelona, 1993

POESIA SATIRICA

- "Sach de gemechs. Ab un prólech del ductó Llémèna y una salutació de Lo Cornamusaire de Calldetenes" (signat amb el pseudònim Lo Gaiter del Besós). Llibres de l'AVUI. Barcelona, 1989.

GUIONS DE TV

Ramon Solsona, conjuntament amb Enric Gomà, és autor dels guions de la sèrie de TV Agència de viatges, difosa per TV3

NOTA BIOGRAFICA

Ramon Solsona va néixer al barri de Gràcia, el 7 de febrer de 1950. Després de fer els estudis pertinents i de passar per la Universitat, es dedicà un grapat d'anys a la docència i fou professor, a partir de 1979, de l'Institut de Batxillerat Bernat Metge de Barcelona. Confessa que li agrada molt el món de l'ensenyament, però sent encara amb més força el de la creació literària. Durant dos anys i amb el pseudònim "Lo Gaiter del Besós" publicà setmanalment un poema satíric al diari AVUI, i d'ençà 1991 hi escriu un article diari. Es un fet que li ha permès una certa professionalització literària. Juntament amb Enric Gomà va escriure els guions de la sèrie de televisió Agència de Viatges. Era un projecte inicial del mateix Ramon Solsona que va guanyar el I concurs per a sèries de TV3 en l'apartat de comèdies.

S U M A R I

- * Qui sóc i per què escric Ramon Solsona
- * Notes sobre la narrativa de Ramon Solsona.. Isidor Cònsul
- * La crítica ha dit
- * Notícia biogràfica
- * Bibliografia

- * Textos
- Von Titen De "Sach de gemechs"
Llibres de l'AVUI, 1989
- La mamà en paz descansi (fragment)... De Figures de calidoscopi.
Quaderns Crema. Barcelona, 1989
- Cerezo rosa..... De Llibreta de vacances
Quaderns Crema. Barcelona, 1991

"L'escriptor del mes"- Suplement mensual de
"Crònica d'Ensenyament" és una
publicació conjunta dels Departaments d'Ensenyament i de Cultura
de la Generalitat de Catalunya

Directors: Isidor Cònsul
Oriol Pi de Cabanyes

Col.laboradors d'aquest número: Ramon Solsona
Isidor Cònsul

Coordinació: Marta Montserrat
Disseny gràfic: Taula de Disseny
Disseny de la coberta: Estudi Propaganda
Fotografia de la coberta: Eloi Bonjoch
Realització: Art-Co/2000, SL,
Impressió: Agpograf
Dipòsit Legal: B
ISSN
Barcelona, abril de 1994